

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE: START-UP INKUBÁTOR, PRAHA-KRČ

vedoucí diplomové práce : Doc.Ing. arch. Petr Kordovský
akademický rok : 2017/18, semestr zimní
studentka: Daniela Holanová

Komentář k zadání

Předmětem zadání diplomové práce se stalo autorkou zvolené téma nového komplexu pracovišť pro začínající (tzv. start-upové) projekty zhmotnělé v jejím návrhu budovy start-upového inkubátoru s doprovodnými aktivitami. Pro úlohu bylo vybráno volné prostranství mezi ulicemi Vídeňská a Thomayerova v Praze-Krči přímo proti vchodu do Thomayerovy nemocnice v návaznosti na budoucí stanici metra D. Samotnému projektu předcházela důkladná analýza místa i předmětu zadání v předdiplomním semináři.

Komentář k vlastnímu projektu

Architektonické a dispoziční řešení

Rozhodnutí o konkrétním umístění objektu a jeho zapojení do nově vznikajícího městského prostoru v krajině podděně sídlištní kultury vycházelo ze závěrů zmíněného diplomního semináře a je nyní dále prohloubeno a prezentováno analýzami v úvodní části diplomové práce. Autorce se podařilo nepodlehout svodům k nejrůznějším kompozičním a materiálovým exhibicím a navrhla dům v poměrně střídém, přesto svižném duchu. Lapidární hmota objektu a ukázněná rytmizovaná fasáda s velkorysým měřítkem odpovídající ambicím domu hrát důležitou roli v rozervané městské partii musí být sympatická mnohemu kritickému oku už z dálky. Přiblížení se blíže přinese nejen těm zvědavým další překvapení v podobě bezprostředního kontaktu skrz prosklený parter s děním uvnitř. A tento kontakt může i opačně působící, pro aktéry tohoto specifického světa práce, pokud se aspoň na chvíli odpoutají od dění uvnitř.

Největším přínosem takto pojatého konceptu je budova jako bariéra, clona hluku, emisí i pocitově vnímaného neklidu z provozu na frekventované komunikaci Vídeňská, stejně tak jako princip budovy jako spojnice dvou světů, komunikačního propojení hektického světa městské hromadné dopravy, rušné stanice budoucího metra a obchodních zón se světem klidu za vrátnicí Thomayerovy nemocnice s rozlehlými zelenými plochami, pasoucími se stády muflonů, to vše v předpolí proslulých pražských parků - Krčského a Michelského lesa.

Přehledné a logicky působící členění vnitřních prostor odpovídá provozním požadavkům a zónování podle funkcí. V podzemí obvyklé parkování a technické prostory. 1. a 2. nadzemní podlaží patří komerci, relaxaci a gastroprovozům, je zde také velký přednáškový sál – a především velmi zdařile situovaná příčná pasáž navazující na podchod k stanici metra pod ulicí Vídeňskou a ústící na kompoziční ose vstupu do Thomayerovy nemocnice

Universální kancelářské prostory s příslušenstvím, vše v běžném evropském standardu zabírají 3. až 8. podlaží. Doplněno malým a společenským sálem s přidanou hodnotou vyhlídek na Prahu a pražské parky. Bylo pamatováno i na různé možnosti dělení kancelářských prostor podle potřeb uživatelů a tomu napomáhají protáhlé dispozice nadzemních podlaží s trojicí autonomních vstupů do objektu a vertikálními komunikacemi. Velmi žádanou a exkluzivní možností se může stát po schodech i výtahem přístupná střešní terasa se sportovišti nahrazující deficit podobných prostor v parteru. Pozornému oku ale nemůže uniknout příliš schematické znázornění zmíněných sportovišť, například dva těsně za sebou umístěné tenisové dvorce prakticky bez předepsaných výběhů v podélné ose by se v žádném případě nedaly používat a to ani jednotlivě. Také některé gastroprovozy by při podrobnějším záběru bylo nutné vykazat

se všemi potřebnými a povinnými provozy a typologickými funkcemi (kavárna HUB bez adekvátního zázemí, mnohde chybějící úklidové místnosti apod.)

Z řešení lze vycítit jasnou představu autorce o výtvarných a prostorových kvalitách, které se pokusila promítnout do své úlohy. Nutno ocenit, že nejenže se jí to ve velké míře podařilo, ale že udržela tyto kvality i do závěrečných kol. Podařilo se jí také celkem se ctí vypořádat i se zásadními připomínkami pedagoga-konzultantů. Nelze ale přehlédnout i drobné nedostatky a zaškrbnutí, kterých se na své obtížné, ale dobrovolně zvolené cestě nevyvarovala. Také grafická prezentace projektu poněkud zaostává za promyšleným a dobře zvládnutým konceptem. Pravděpodobně při snaze o maximální výtvarnou abstrakci byla místy vlivem nedostatečných popisů překročena hranice pro úplnou srozumitelnost a snadnou orientaci v projektu. Myslím tím například zcela chybějící rozměrové údaje, varianty dělení kancelářské plochy na menší jednotky s přihlédnutím k modulaci, nebo příliš expresivní vizualizace na úkor čitelnosti, zejména noční varianta. Výkresům ale jinak nelze upřít dobře zvládnutou výtvarnou stránku grafického zpracování (názorné a přehledné axonometrie, využívání rozborových schémat, piktogramů apod.)

Konstrukční a technické řešení

Konstrukční systém objektu je standardní železobetonový skelet se ztužujícími jádry a stropy taktéž ze železobetonu. Výsledek procesu ovšem není zřetelněji zdokumentován a prezentován, což je možná škoda. Postrádám například byť jen stručnou zmínku o rozměrových parametrech nosné konstrukce, rozponech a lépe akcentovanou a specifikovanou modulaci, tak zásadní aspekt pro budovy tohoto typologického druhu. Pokud by měly být na zastropení velkého přednáškového sálu použity ocelové příhradové nosníky, budou dimenzovány zřejmě s poněkud větší výškou.

Co se týká technických subsystémů, tak za nejproblematictější rozhodnutí pokládám záměr autorky objektu přirozeně větrat okny, byť stručná zmínka v textu může zavádět k nepochopení záměru. Raději se chce věřit, že je tím míněno doplňkové větrání některých pracovišť a vhodných pobytových místností apod., neboť u většiny prostor a provozů se bez regulované a kontrolované výměny vzduchu nelze obejít. Stejně tak jako v současnosti požadovaným zpětným získáváním tepla. O alternativní způsoby jak větrání, tak i vytápění a chlazení se lze opírat, musely by být ale v projektu nejen zmíněny a podrobněji popsány ale i odpovídajícím způsobem zdokumentovány a aspoň prostorově nadimenzovány.

Průběh semestru přitom nasvědčoval autorčinu snahu věnovat pozornost i těmto oblastem, pokud se ale v odevzdané práci o nich neobjeví zřetelná zmínka, hrozí, že snaha problému věnovaná zůstane nedoceněna.

Závěr

Přes všechny tyto vady na kráse a na dokonalosti jinak velmi dobře zvládnuté úlohy je nutno ocenit jednoznačný architektonický koncept se střídou estetikou a bez větších chyb, který studentka Daniela Holanová dokázala udržet od počátečních skic po odevzdaný diplomní projekt se všemi úskalími, který tento proces obvykle přináší. Proces, během kterého jiní často sklouzávají k na první pohled efektním ale někdy laciným řešením. Rozhodně si nevybrala nějakou snadnou cestu, naopak, tato úloha byla pro ni svým rozsahem a poměrnou složitostí výzva. Bez výrazného zaujetí, příkladného přístupu, píle, kázně a otevřenosti, které předvedla a po celou dobu svou prací v ateliéru dokazovala, by to jistě nedokázala. K tomu bych doporučoval při hodnocení přihlédnout.

Hodnocení

C - dobře

V Praze 01.02.2018

Doc.Ing.arch. Petr Kordovský